RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK
XIVe KAMER

A R R E S T

nr. 232.843 van 10 november 2015
in de zaak A. 212.483/XIV-36.151

In zake : de NV TRANSPORT VEYS
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Frederik Vanden Bogaerde en Jasper Bolle
kantoor houdend te 8800 Roeselare
Kolenkaai 4
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

het VLAAMSE GEWEST
dat woonplaats kiest bij
het Agentschap Wegen en Verkeer
gevestigd te 1000 Brussel
Koning Albert II-laan 20, bus 4

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 6 mei 2014, strekt tot de nietigverklaring van de beslissing van 28 maart 2014 van de administrateur-generaal van het Agentschap Wegen en Verkeer waarbij aan de verzoekende partij een administratieve geldboete wordt opgelegd van 1050 euro wegens beschadiging van het wegdek door overlading van een voertuig.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoekende partij heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Walter Van Noten heeft een verslag opgesteld.

De verwerende partij heeft een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend. De verzoekende partij heeft een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 9 september 2015.

Staatsraad Kaat Leus heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Eva Van Nuffel, die *loco* advocaten Frederik Vanden Bogaerde en Jasper Bolle verschijnt voor de verzoekende partij, is gehoord.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Walter Van Noten heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Op 7 maart 2013 wordt een vrachtwagen met oplegger, bestuurd door een werknemer van de verzoekende partij, door de wegeninspectie gecontroleerd op de autoweg A18 te Jabbeke. Bij de controle wordt vastgesteld dat het voertuig op de tweede as van de trekker met 1056 kg overladen is. Er wordt proces-verbaal opgesteld wegens inbreuk op artikel 56 van het decreet van 19 december 1998 ‘houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1999’ (hierna: het aslastendecreet).

3.2. Op 16 april 2013 beslist de procureur des Konings te Brugge dat geen strafvervolging wordt ingesteld.

3.3. Op 2 juli 2013 beslist de wegeninspecteur-controleur om aan de verzoekende partij een administratieve geldboete van 1200 euro op te leggen.

3.4. Op 12 juli 2013 tekent de verzoekende partij verzet aan tegen die beslissing.

3.5. Op 25 juli 2013 wordt de verzoekende partij uitgenodigd voor een hoorzitting op 14 oktober 2013. De verzoekende partij is niet aanwezig of vertegenwoordigd op de hoorzitting, maar dient wel schriftelijke “besluiten in verzet” in.

3.6. Op 7 november 2013 beslist de wegeninspecteur-controleur om aan de verzoekende partij een administratieve geldboete van 600 euro op te leggen.

3.7. Op 2 december 2013 stelt de verzoekende partij tegen die beslissing beroep in bij de Vlaamse regering.

3.8. Op 14 januari 2014 gaat een hoorzitting door. De verzoekende partij is niet aanwezig of vertegenwoordigd.

3.9. Op 28 maart 2014 beslist de administrateur-generaal van het Agentschap Wegen en Verkeer aan de verzoekende partij een administratieve geldboete op te leggen van 1050 euro.

Dit is de bestreden beslissing.

IV. Regelmatigheid van de rechtspleging

4. Na ontvangst van het auditoraatsverslag waarin wordt voorgesteld de bestreden beslissing te vernietigen, legt de verwerende partij met de door haar ingediende laatste memorie met verzoek tot voortzetting van de rechtspleging een nieuw stuk neer. Het betreft een “Lijst van meerdere nationale

aangetekende zendingen” met stempel van 10 december 2013, afgeleverd door bpost op 10 december 2013 die zowel de identiteit als het adres van de bestemmelingen bevat van de in die lijst opgenomen aangetekende zendingen. Volgens de verwerende partij strekt het bedoelde stuk ertoe om op basis van de in het document vermelde gegevens, gelezen in samenhang met de e-tracker van bpost die de verwerende partij reeds heeft bezorgd naar aanleiding van de neerlegging van het administratief dossier, alsnog aan te tonen dat de uitnodiging gericht aan de verzoekende partij voor de hoorzitting in beroep op 14 januari 2014 aan die partij regelmatig werd betekend.

5. Een noodzakelijk bewijsstuk zoals het bewijs dat de verzoekende partij op regelmatige wijze werd opgeroepen tot de hoorzitting in beroep alvorens haar een administratieve boete wordt opgelegd, is een essentieel stuk van het administratief dossier en dient door de verwerende partij die het administratief dossier in haar bezit heeft, binnen de in artikel 6, § 2, van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 ‘tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (hierna: de algemene procedureregeling) bedoelde termijn waarbinnen de verwerende partij ertoe gehouden is het volledig administratief dossier neer te leggen, aan de Raad van State te worden bezorgd.

Een laatste memorie strekt ertoe de Raad van State in te lichten hoe tegen de bevindingen van het auditoraatsverslag wordt aangekeken maar is geen middel om nog essentiële stukken die deel dienen uit te maken van het administratief dossier, neer te leggen. Aan het auditoraat dienen ten behoeve van zijn onderzoek, te nuttigen tijde argumenten en een volledig administratief dossier te worden voorgelegd, aangezien van partijen wordt vereist dat zij hun medewerking verlenen aan de procesgang. Als echter de verwerende partij verzuimt om dit te doen binnen de in artikel 6, § 2, van de algemene procedureregeling bedoelde termijn, zou met de naar aanleiding van de laatste memorie aangebrachte stukken alsnog rekening houden, geheel strijden niet alleen met de door de wetgever ingebouwde stappen van de schriftelijke procedure, en met de essentiële rol van het auditoraat bij het onderzoek van de zaak, doch

eveneens met de in artikel 21, derde lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State bepaalde sanctie, met name dat de door de verzoekende partij aangehaalde feiten als bewezen worden geacht, tenzij die feiten kennelijk onjuist zijn.

6. Het door de verwerende partij met de laatste memorie bijgebrachte stuk dient derhalve uit het debat te worden geweerd en niet in de beoordeling te worden betrokken.

V. Onderzoek van de middelen

A. Eerste middel

Standpunt van de partijen

7. In een eerste middel voert de verzoekende partij de schending aan van artikel 60, §§ 2 en 3, van het aslastendecreet, waarin vervaltermijnen voor het opleggen van een administratieve geldboete na verzet en in beroep zijn bepaald. Volgens de verzoekende partij werden die termijnen niet gerespecteerd. Er werd immers "[…] geen oproeping voor de hoorzitting in graad van beroep verstuurd [...], zodoende dat de vermeende hoorzitting in graad van beroep niet rechtsgeldig kon plaatsvinden, indien deze eigenlijk al plaatsvond". De verzoekende partij stelt dat deze hoorzitting moet worden geacht nooit te hebben plaatsgevonden en de bestreden beslissing op die grond dient te worden vernietigd.

In haar memorie van wederantwoord herhaalt de verzoekende partij dat, om in graad van beroep een rechtsgeldige beslissing te kunnen nemen, het bestuur haar rechtsgeldig dient uit te nodigen voor de hoorzitting. Zij voegt daaraan toe dat er geen bewijsstuk voorligt, in het bijzonder de ontvangstmelding van de vermeende aangetekende brief waarbij de verzoekende partij zou zijn uitgenodigd om de hoorzitting bij te wonen. Zij ontkent bovendien formeel dat zij een uitnodiging voor de hoorzitting heeft ontvangen.

8. De verwerende partij repliceert in haar memorie van antwoord dat de wegeninspecteur-controleur na de eerste hoorzitting die doorging op 14 oktober 2013 zijn beslissing op 7 november 2013 naar de gekozen woonplaats van de verzoekende partij heeft verstuurd en dat uit de antwoordkaart blijkt dat die beslissing daar werd ontvangen op 12 november 2013. De beslissing werd aldus genomen binnen de door artikel 60, § 2, van het aslastendecreet voorgeschreven termijn van dertig dagen.

Vervolgens werd op 2 december 2013 tegen deze beslissing beroep aangetekend. Op 10 december 2013 werd de verzoekende partij uitgenodigd voor een hoorzitting die zou doorgaan op 14 januari 2014. Deze uitnodiging werd op 10 december 2013 verstuurd en op "11 december 2013" ontvangen op de gekozen woonplaats "zoals terug te vinden in de bewijsstukken van de post". De verwerende partij besluit dat de verzoekende partij dus tijdig werd uitgenodigd voor de hoorzitting in beroep. De daaropvolgende bestreden beslissing in beroep werd op "4 maart 2014" (lees: 28 maart 2014) verstuurd naar de gekozen woonplaats en "op 5 maart 2014 (lees: 31 maart 2014) werd deze beslissing, zoals blijkt uit de antwoordkaart, ontvangen op de gekozen woonplaats". Zij besluit dat de verzoekende partij tijdig werd uitgenodigd voor de hoorzitting in beroep die plaatsvond op 14 januari 2014 zodat de thans bestreden beslissing bijgevolg werd genomen binnen de door artikel 60, § 3, van het aslastendecreet voorgeschreven termijn van vier maanden.

Beoordeling

9. Artikel 60, § 3, derde, vierde respectievelijk zevende lid van het aslastendecreet zoals van toepassing op het tijdstip van de bestreden beslissing, bepaalt het volgende:

> "[…]
> Als wel tijdig beroep werd aangetekend, nodigt de Vlaamse Regering of de ambtenaar aangewezen overeenkomstig § 4, door middel van een aangetekende brief tegen ontvangstbewijs, de overtreder en in voorkomend geval de onderneming uit op de hoorzitting binnen dertig dagen na het instellen van het beroep.
> De uitnodiging vermeldt plaats, dag en uur waarop de hoorzitting zal

> plaatsvinden. De hoorzitting mag op zijn vroegst dertig dagen na de verzending van de aangetekende brief plaatshebben.
>
> […]
>
> Als er geen beslissing van de Vlaamse Regering of de ambtenaar, aangewezen overeenkomstig § 4, ter kennis is gebracht van de overtreder en in voorkomend geval van de onderneming, per aangetekende brief met ontvangstbewijs binnen een termijn van vier maanden nadat het beroep is ingesteld, vervalt de administratieve geldboete stilzwijgend."

Zoals uit punt 5 blijkt, bevindt het ontvangstbewijs zoals bedoeld in artikel 60, § 3, derde lid, van het aslastendecreet zich niet in het administratief dossier. Evenmin bevat het door de verwerende partij neergelegde administratief dossier bewijsstukken die aantonen dat de verzoekende partij met een aangetekend schrijven met ontvangstbewijs werd uitgenodigd voor de hoorzitting in beroep van 14 januari 2014. Met het neergelegde administratief dossier werd geen bewijs van verzending noch van ontvangst voorgelegd. Weliswaar bevat het administratief dossier een afschrift van een e-tracker van bpost waaraan de verwerende partij een afschrift van de uitnodiging heeft gehecht doch uit die e-tracker blijkt enkel dat op 11 december 2013 door bpost een aangetekende zending te Roeselare werd uitgereikt. Op basis van dit stuk kan echter geenszins worden vastgesteld dat deze aangetekende zending was gericht aan de verzoekende partij noch dat die aangetekende zending de brief met de uitnodiging voor de hoorzitting op 14 januari 2014 betrof.

De argumentatie van de verwerende partij in haar laatste memorie doet hieraan geen afbreuk nu die argumentatie steunt op het in punt 4 bedoelde stuk "Lijst van meerdere nationale aangetekende zendingen" dat met die laatste memorie werd neergelegd doch uit het debat is geweerd.

Tot slot blijkt uit de bestreden beslissing dat "niemand aanwezig was op de hoorzitting in beroep, noch […] er een schriftelijke nota [werd] neergelegd".

10. Uit wat voorafgaat volgt dat de verzoekende partij niet regelmatig is opgeroepen voor de hoorzitting in beroep en dat deze moet worden

geacht niet te hebben plaats gevonden zodat de bestreden beslissing niet wettig kon worden genomen.

Het middel is in de aangegeven mate gegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State vernietigt de beslissing van 28 maart 2014 van de administrateur-generaal van het Agentschap Wegen en Verkeer waarbij aan verzoekster een administratieve geldboete van 1050 euro wordt opgelegd.

2. De verwerende partij wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 200 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van tien november tweeduizend vijftien, door de Raad van State, XIVe kamer, samengesteld uit:

Geert Debersaques,	kamervoorzitter,
Carlo Adams,	staatsraad,
Kaat Leus,	staatsraad,

bijgestaan door

Johan Pas,	griffier.

De griffier	**De voorzitter**
Johan Pas	**Geert Debersaques**